

روابط دو کره

کیم بدقول

دیدار اخیر رییس جمهور کره جنوبی با رهبر کره شمالی، چندان نتیجه‌ای در بر نداشته است.

روز دوم اکتبر سال جاری، روه مو هیون، رییس جمهور کره جنوبی، در رأس گروهی متشکل از ۳۰۰ بازرگان، سیاست مدار و فرهنگیان کشورش و در حالی که حتی غذای خود را نیز همراه برده بود، برای دیدار با کیم جونگ ایل، رهبر کره شمالی، به پیونگ یانگ رفت. هنگامی که وی به مرز به شدت محافظت شده میان دو کشور رسید - جایی که بیل کلینتون آن را ترسناک‌ترین مکان دنیا توصیف کرده

است - در حرکتی نمادین از لیموزین خود خارج شد و برای گذر از مرز، با پای پیاده خود را به آن طرف رساند تا به این ترتیب، همت کشور متبوعش را برای برقراری صلح و ثبات اعلام کرده و جنگی که ۵۰ سال است دو طرف را درگیر خود کرده، به پایان برسد.

این دومین باری بود که رهبران دو کشور با هم دیدار می کردند. این حرکت وی، به مثابه آخرین تلاش های رییس جمهوری شکست خورده ای می ماند که زمامتش در ماه دسامبر آینده به پایان می رسد. در واقع، سیاست های آقای هیون در قبال کره شمالی، اختلافاتی را حتی در کابینه اش به وجود آورده است. برخی همچون وزیر "اتحاد دو کره" در کابینه، به شدت در تلاشند تا این امر به وقوع بپیوندد و در سوی دیگر، برخی معتقدند دادن امتیازات زیاد به همسایه شمالی در این مقطع زمانی که مذاکرات شش جانبه همزمان در حال انجام است، می تواند مشکلاتی را به وجود بیاورد.

در این میان، ملاقات اخیر دو طرف باعث شد تا کیم از پس پرده ها بیرون بیاید، اما هنوز هم نمی توان هدف او را پیش بینی کرد. نتایج ملاقات اول کیم با رییس جمهور قبلی کره جنوبی، طوری نمود یافت که باعث ایجاد شادی و خوشحالی مردم دو کشور گردید. اما بعد از گذشت مدتی، خبری از اجرایی شدن تعهدات و قول و قرارها نشد. رهبر کره شمالی هم زیر قول خود برای سفر به سئول زد. حتی بعدها معلوم شد که دولت کره جنوبی تنها برای گرفتن قرار ملاقات با کیم، مبلغ ۵۰۰ میلیون دلار به وی پرداخت کرده و یا به عبارتی رشوه داده است.

به هر حال، وقتی روه مو هیون وارد پیونگ یانگ شد، تنها گروهی از منتخبان مردم در حالی که عکس های رهبرشان را در دست داشتند، به استقبال وی آمدند. خود کیم هم در این ملاقات چندان پر حرف به نظر نمی رسید. البته برخی از تحلیلگران می گویند کیم ۶۵ ساله با آن صورت رنگ پریده خود مدتی است از ناراحتی قلبی رنج می برد. حتی بعضی گام رافراتر نهاده

(Kaesong) اشاره کرد. این منطقه صنعتی با سرمایه گذاری شرکت های کره جنوبی ساخته شده و آنها از نیروی کار ارزان همسایه شمالی استفاده می کنند. همچنین مقرر شد تسهیلات لازم برای دیدار خانواده هایی که جنگ دو کره باعث جدایی آنها شده، فراهم شود. در نهایت نیز دو طرف خود را متعهد به پایان جنگ از طریق مذاکرات کردند.

البته باید گفت بسیاری از این توافقات قبلاً هم انجام شده بودند اما به مرحله اجرا نرسیدند. شاید دلیل آن نیز عدم تمایل کیم برای ارتباط با همسایه جنوبی باشد. وی نگران این است که با اتحاد دوباره دو کره، جایگاه وی به عنوان رییس و رهبر کره شمالی به خطر بیفتد.

ولی چین در زمینه توافقات، موفق تر از دیگران عمل کرده چرا که چندی پیش دولت چین اعلام کرد توانسته مسئولان کره شمالی را برای تعطیلی راکتور هسته ای اصلی این کشور تا پایان سال جاری متقاعد کند. این راکتور، منبع اصلی تأمین پلوتونیوم برای ساخت سلاح های هسته ای در کره شمالی بوده است.

کره شمالی همچنین قبول کرده گزارشی از تمام فعالیت های هسته ای خود به چینی ها ارائه کند. در این شرایط، اگر کره شمالی به تعهدات خود پایبند باقی بماند و بازرسان آمریکایی بتوانند شفافیت این کشور را تأیید کنند، آنگاه کمکی ۱۰۰ میلیون دلاری به کره شمالی اختصاص می یابد. در ضمن، آمریکا هم قول داده تا نام این کشور را از لیست کشورهای حامی تروریسم خود خارج کند - موضوعی که درخواست اصلی مسئولان کره شمالی می باشد. البته باید منتظر نتایج مذاکرات و بازرسی ها ماند. ■

و معتقدند وی دچار زوال عقل شده است. در نهایت، دیدار این دو چندان نتیجه ای در بر نداشت. تلاش روه برای متقاعد کردن کیم برای آن که کره جنوبی با کمک های خود، اقتصاد کره شمالی را متحول کند، با سردی مواجه شد. همه این مسایل نشان می دهند کیم هنوز هم راحتی و امنیت خود را به راحتی مردم ستم کشیده اش ترجیح می دهد. البته در این ملاقات، برخی توافقات نیز حاصل شد که از آن جمله می توان به اجازه ورود قطارهای کره جنوبی به منطقه صنعتی کیسونگ

نگاه مردم آمریکا به بودجه جنگ

۴۳ درصد مردم آمریکا مخالف تصویب بودجه ۱۹۰ میلیارد دلاری بوش برای هزینه های جنگ عراق و افغانستان هستند.

نتایج نظرسنجی مشترکی که توسط روزنامه واشنگتن پست و شبکه تلویزیونی ABC در دوم اکتبر سال جاری منتشر شده، نشان می دهد

۴۳ درصد مردم آمریکا مخالف تصویب بودجه ۱۹۰ میلیارد دلاری درخواست شده جرج بوش برای جنگ عراق و افغانستان بوده و در عوض، موافق کاهش شدید آن هستند. در مقابل، تنها ۲۷ درصد مردم این کشور موافق تصویب بودجه درخواستی برای هزینه های نظامیان آمریکایی در عراق و افغانستان می باشند. حدود ۲۳ درصد مردم نیز خواهان کاهش اندک بودجه یاد شده هستند.

جالب آن که ۳ درصد پاسخ دهندگان به این نظرسنجی معتقدند هیچ بودجه ای برای جنگ های یاد شده نباید اختصاص یابد. در نهایت، ۳ درصد باقیمانده افراد این

